...te JAARGANG No. 8364 DONDERDAG 24 JANUARI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire f 2.—. Aruba, Surinume, Bovenwinden f 2.50. — Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versney.

Britse garnizoenen in Kanaalzone voor offensieve actie van Egyptisch leger gewaarschuwd.

mailia — Vandaag werd alhier vernomen, dat alle Britse garnizoenen in de Suezkanaalzone gewaarschuwd zijn voor de mogelijkheid, dat het Egyptische leger de offensieve actie van de „bevrijdingstroepen" zou kunnen ondersteunen.

eneraal Erskine verklaarde daag, dat de Egyptische waarschuwing van gisteravond om„belangrijke maatregelen", in overweging zijn, een aangenheid is, die de diplomaten ten beantwoorden, maar dat alle mogelijke voorzorgsmaatregelen nam om zijn troepen te chermen.

e Cairo heeft de Egyptische ister van binnenlandse zaken end gemaakt, dat de regering ngrijke maatregelen overgt als antwoord op de barse daden van de Britse milien in de kanaalzone; hij verdde niet de aard van deze tregelen.

mailia — Woensdagavond ben de Britten zich teruggetken van het Mohammedaanin het Katholieke kerkhof; zij en slechts een kleine groep ter.

Tekst van waarschuwing gepubliceerd.

airo — De Egyptische regeg heeft de tekst gepubliceerd de waarschuwing van Zateraan de Verenigde Staten, Frankrijk, Noorwegen, Zweden en Nederland tegen het zenden van marinestrijdkrachten naar de Suezkanaalzone in antwoord op een Brits verzoek. Gezegd wordt: „De Egyptische regering zal het zenden door derden van oorlogsschepen naar de kanaalzone, zogenaamd ter handhaving van het vrije scheepvaartverkeer door het Suezkanaal, als een onvriendelijke zó niet vijandige daad beschouwen. De Egyptische regering kan een dergelijke stap, welke zij zou beschouwen als een rechtstreekse deelneming aan de Britse agressie in de kanaalzone, niet dulden."

"Verklaar Uw verklaring," verzocht Gen. Turner de roden.

Tokio. — In de subcommissie voor het toezicht op het bestand heeft de Chinese generaal Hsich Fang de communistische bedoelingen uiteengezet met betrekking tot de vergroting van het potentieel van de luchtmacht gedurende het bestand.

De afgevaardigde van de Verenigde Naties, Turner, verzocht daarop „nu eens in duidelijke woorden het standpunt kenbaar te maken" en Fang naar zijn verklaring terugverwees. De zitting werd verdaagd tot morgen.

Ook de bijeenkomst van de subcommissie voor de krijgsgevangenen werd tot morgen verdaagd.

Aan het Westelijke front hebben tanks en infanterie communistische bunkers aangevallen; aan het Oostelijke front heeft zware artillerie 1.000 communisten beschoten, waarvan 100 gedood en velen gewond werden.

JAPANSE GEZANT BIJ H. STOEL

Rome. — Japan en de Heilige Stoel zullen volledige diplomatieke betrekkingen vestigen, aldus een woordvoerder van het Japanse ministerie van buitenlandse zaken. De Japanse vertegenwoordiger bij het Vaticaan zal als gezant worden geaccrediteerd bij de Paus en de vertegenwoordiger van het Vaticaan in Japan als apostolisch nuntius worden geaccrediteerd bij de keizer. Vóór de oorlog had de apostolische nuntiatuur te Tokio geen diplomatieke status. De nuntius was niet bij de keizer geaccrediteerd vanwege de tegenkanting in Boeddhistische en Sjintoïstische kringen. Ook de gezant bij het Vaticaan had een onduidelijke status. De Japanse regering is thans over de Boeddhistische en Sjintoïstische bezwaren heen gestapt.

PRINSES IRENE (RECHTS) EN MARGRIET (LINKS) namen deel aan een feest, dat door Koningin Juliana en Prins Bernhard in het Koninklijk Paleis te Amsterdam gegeven werd voor de 1200 personen, mannelijke en vrouwelijke employé's die in koninklijke dienst zijn, met hun kinderen.

Naar Tokio

Washington. — De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken, Dean Rusk, zal met een groep raadslieden naar Tokio gaan om met de Japanse regering onderhandelingen te beginnen over het stationneren van Amerikaanse troepen in Japan na de ratificatie van het vredesverdrag.

Opstand in Nepal

Khatmandoe (Nepal). — Woensdag is in de hoofdstad van Nepal, Khatmandoe, een opstand uitgebroken onder de binnenlandse strijdkrachten, toen de opstandelingenleider uit West-Nepal, Singh, werd vrijgelaten. Volgens de heden ontvangen berichten is de opstand bedwongen. Twee opstandelingen werden gedood en een burger kwam om door geweervuur van de rebellen.

ACHESON WAARDEERT DR DREES

Washington. — Acheson heeft op zijn persconferentie verklaard te hopen, dat dr Drees binnenkort naar de Verenigde Staten zal terugkeren en wat langer zou blijven. Hij waardeerde de poging van dr Drees om het Amerikaanse leven te leren kennen door in het land rond te reizen. Hij hoopte voorts, dat het bezoek van de Nederlandse minister-president bijdroeg aan het overbruggen van de meningsverschillen tussen Frankrijk, Italië, Duitsland en de Benelux over de functies van het controle-orgaan van het Europese legers — eerstgenoemden willen een sterk centraal apparaat, de Benelux wil een losser verband.

Motie van vertrouwen voor Belgisch kabinet

Brussel. — De Belgische Kamer van Afgevaardigden heeft met 103 tegen 97 stemmen een motie van vertrouwen in de nieuwe regeling-Van Houtte aangenomen. De socialisten en de liberalen stemden tegen.

KEFAUVER CANDIDAAT

Washington. — De Amerikaanse senator Kefauver (Tennessee) is het eerste lid van de Democratische Partij, dat zich candidaat wil stellen voor de voorverkiezingen voor het presidentschap. Hij stond in het middelpunt van de publieke belangstelling als leider van de Senaatscommissie voor onderzoek naar corruptie en georganiseerde misdaad in de Verenigde Staten en in de ogen van het volk is hij een symbool van onkreukbaarheid geworden.

MacArthur niet

New York. — Generaal Douglas MacArthur heeft Dinsdag verzocht zijn naam van de lijst van Republikeinse candidaten voor het presidentschap voor de voorverkiezing in Illinois te schrappen.

De adjudant van MacArthur verklaarde, dat de generaal in geen enkele staat op de lijst voor de voorverkiezing van candidaten wenst te worden ingeschreven.

Londen. — Een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag meegedeeld, dat Saoedi-Arabië aan de Britse ambassadeur in Djeddah voorstellen heeft overhandigd tot bemiddeling in het Engels-Egyptisch geschil.

Tunis spitst de toestand zich van uur tot uur toe.

unesië — Te Moknin hebben 5.000 Arabische betogers een politiebureau bestormd. Zij doodden drie politie-agenten, ontvoerden er twee verwondden één. De ongeregeldheden duren voort. Te Menzel-Zeelfa, ten Oosten van Tunis, werd één agent gedood en werden en gearresteerd.

e na de verwijdering van de ionalistische en communistie leiders uit Tunis ontstane sten schijnen geconcentreerd zijn in het gebied van Sousse; politie en militairen zijn eed om op te treden.

aar verluidt, zullen vandaag egenwoordigers van 14 Arahe en Aziatische delegaties de Verenigde Naties met de rzitter van de Algemene Vering, Nervo, de situatie beken om te trachten hem over halen zijn goede diensten erlenen. In Tunis zelf was het eren rustig.

.F.P. verneemt, dat te Teboelbij Moknin zeven doden en talgewonden zijn gevallen bij gevecht tussen de gendarme betogers, die een Franse kol hadden gevangen genomen. kolonel werd bevrijd.

Alle Joden te Sfax is door de dse Gemeente aangeraden de abische wijk te verlaten en h te begeven naar de Europese jk. In deze stad is het rustig.

Briefwisseling.

De Tunesische ministers in Pahebben Woensdag de tekst ubliceerd van het antwoord de regering van Tunis op de gste brief van de Franse Reent-generaal aan de Bey. Het old van de regering verklaardat de Bey volledig vertrouheeft in zijn ministers. De gering van Tunis meent, dat einde gemaakt moet worden het rechtstreekse bestuur en Tunesië autonoom moet woron op binnenlands gebied, zoals or Frankrijk is beloofd. De rering van Tunis heeft na het miskken van de onderhandelingen et geaarzeld een beroep te doen de Verenigde Naties en een dergelijke actie kan gevoerd worden door de premier, die het vertrouwen van zijn souverein bezit.

Bevoegde Franse kringen menen, dat de brief niet kan worden beschouwd als een antwoord van de Bey, dat slechts door de Bey zelf aan de resident-generaal kan worden gegeven. Men hoopt binnenkort hierover een onderhoud te beleggen, dat tezamen met de terugkeer van de rust het voorspel zou kunnen zijn van hervatting van de Frans-Tunesische besprekingen.

A.F.P. vernam nader, dat Teboelba thans door de opstandelingen is bezet.

Inhoud van brief.

Parijs — De Tunesische eerste minister Mohamed Chenik heeft vandaag een aan de Franse resident-generaal in Tunesië gericht schrijven doen circuleren, waarin wordt gezegd, dat de Tunesische regering alle recht had het Frans-Tunesisch geschil onder de aandacht van de Verenigde Naties te brengen. Na het afbreken van de onderhandelingen tussen de Franse en Tunesische vertegenwoordigers in December jl., aldus de brief, was het „heel normaal", dat de Tunesische ministers de tussenkomst van de Verenigde Naties zouden trachten de verkrijgen om de onderhandelingen weer op te vatten op een andere basis dan die, welke het afbreken had veroorzaakt. De Tunesische actie bij de Verenigde Naties was „verre van vijandig tegenover Frankrijk", een vreedzaam initiatief, dat beoogde de door Frankrijk aan Tunis beloofde binnenlandse autonomie te verkrijgen.

Botsing in Teheran.

Teheran — Woensdag zijn bij een botsing van rechtse partijleden en linkse groeperingen één dode en verscheidene gewonden gevallen. Dit was het eerste incident van deze aard sedert het begin van de verkiezingen in Teheran. Vandaag, Donderdag, hebben de regeringsambtenaren vrij gekregen om te kunnen stemmen.

Recht tot het hart

Wie het voorrecht heeft katoliek te zijn maar niet leeft volns zijn geloof, is daardoor alen reeds een ergernis voor zijn valende broeders.

het nieuws van vandaag

Wij waren dezer dagen het biljet van onze gebruiksbelasting aan het invullen, toen wij stuitten op een vraag, die ons aan het denken zette: „Hoeveel draaiorgels houdt U?" U heeft natuurlijk gelachen, toen U die vraag las. Of, wanneer U niet gelachen heeft, omdat belastingbiljetten als enig voorwerp op de hele wereld geen komische zijde voor U bezitten; of omdat deze ondervraging door de Overheid U met zoveel onzag vervult, dat iedere lach, om welke reden dan ook, U op de lippen besterft: kortom, wanneer U toen niet gelachen heeft, wellicht lacht U nu, nu het Nieuws van Vandaag deze vraag aan U herhaalt: „Hoeveel draaiorgels houdt U?"

Doch niet zo met ons! Deze vraag heeft ons niet aan het lachen gemaakt, ze heeft ons tot denken gezet. Er moet immers een diepe zin steken achter deze vraag. U kunt er nu wel om lachen, maar daarmee geeft U dan ook te kennen, dat U de Overheid in staat acht zinloze vragen te stellen, een veronderstelling, waartoe wij niet dan in het uiterste geval onze toevlucht moeten nemen. Wij geven dus boven zinloosheid de voorkeur aan diepe zin en hebben gevolgelijk niet gelachen maar nagedacht.

Uw lachen wordt natuurlijk veroorzaakt door het feit, dat U aan deze vraag slechts fiscale betekenis hecht en als zodanig is ze zinloos. Maar de Overheid stelt geen zinloze vragen, zeker niet op belastingpapier en daarom veronderstellen wij een diepe zin, zelfs al zou die zin een andere dan fiscale zijn, het feit dat ze op een belastingpapier gedrukt staat ten spijt.

Maar wat mag de diepe zin wezen van deze belangstelling voor het aantal van mijn draaiorgels? Wij herinneren ons de draaiorgels, zeker! Uit het ver en vaag verleden komt hun nasale deun ons in de oren klinken en voor onze geest gaat open.... de straat die grijs van schemer is, waar alle leven uit wegvlucht naar de weldadige koestering der kamers. Een dreinende regen, windvlagen die onbehouwen tegen de ruiten drukken en daar beneden, eenzaam en vaag door het gesloten glas, de zeurende stem van het draaiorgel. Ja, zo herinneren wij ons het draaiorgel: het liedje van verlangen dat zeurt in de eeuwige schemer der ontevredenheid.

En wie begrijpt niet dat op dit moment een lichtflits insloeg in ons brein: het liedje van verlangen! Loonsverhoging en duurtetoeslag. Dertiende maand en extra uitkeringen voor prestaties die niet zo extra zijn. Snoepreisjes en bevordering aan de lopende band: met de roltrap automatisch naar de zolder. Het liedje van verlangen! Maar natuurlijk is de Overheid er in geïnteresseerd, hoeveel draaiorgels U houdt. Het is voor haar een kwestie „to be or not to be", fiscaal gesproken.

"Hoeveel draaiorgels houdt U"?

Daarom wordt deze vraag als met ingehouden adem gedaan: Hoeveel draaiorgels houdt U? Het is een vraag die geladen is van vrees voor het antwoord. De vrager weet immers reeds: het antwoord zal verontrustend wezen. Dat kan ook niet anders. In deze maatschappij, waarvan ze het hoofd is, weshalve ze zich beijvert alle liedjes van verlangen het zwijgen op te leggen door aan iedere orgelman een zo groot mogelijke brok van de gemeenschappelijke taart toe te stoppen; in deze maatschappij, die desondanks een kakofonie van deze liedjes is, moet het aantal draaiorgels gewis ontelbaar zijn, en dat liefst in de minst overdrachtelijke zin van het woord.

En waar onze middelen, ondanks het feit dat we met zelfvoldoening constateren mogen dat ze „ruim vloeien", een begin en een eind hebben; en waar het liedje van verlangen voornamelijk hierin van al het andere onder de maan onderscheiden is, dat het geen eind heeft, daar is het een kwestie die ten nauwste samenhangt met de levenskansen voor morgen van deze gemeenschap, te weten: hoeveel draaiorgels U houdt.

Zo ge dan thans de diepe zin van deze vraag verstaat, lach niet meer wanneer ge haar leest, maar beklaag veeleer de Overheid, die zich tot U richt met het schuchtere: „Hoeveel draaiorgels houdt U?"

Eisenhouwer pleit ter persconferentie voor Europese eenheid.

Parijs. — Op een persconferentie heeft generaal Eisenhower verklaard, dat Amerika er veel betekenis aan zou hechten, als „de Europese landen een officiële grondwetgevende conventie zouden bijeen roepen om de problemen van een grotere politieke en economische eenheid te onderzoeken en deze aan te vatten en als deze conventie bijvoorbeeld over een of anderhalf jaar verslag zou uitbrengen.

„Ik zie geen ander aanvaardbaar alternatief om tot een unie en economische unie tussen de staten van West-Europa te komen. Om tot een geslaagde economische unie te komen, is politieke samenwerking noodzakelijk. Iedere poging om Engeland onmiddellijk in de verdedigingsstrijdmacht van Europa te betrekken zou eerder een hinderpaal dan een steun zijn". De Europese defensie-strijdmacht beschouwde Eisenhower als een stap voorwaarts naar de politieke en economische unie, die hij noodzakelijk acht. De Sovjet-Unie zou „een zeer dwaze politiek volgen, als zij een wereldoorlog beoogde. Ik geloof, dat zij dat inziet. Zij kan zeker niet hopen de oorlog met één slag te winnen en daardoor zou hij zich in een wereldomvattende uitputtingsoorlog storten". Eisenhower denkt, dat „de mannen in het Kremlin zich lange tijd zullen bedenken, vóór zij hun macht en invloed in de wereld in een wereldoorlog op de proef zouden stellen".

Over Indochina zei Eisenhower, dat waar het communisme tracht ergens in de wereld een gebied onder de voet te lopen, de strijd daar belangrijk is voor de gehele wereld. Frankrijk draagt een uiterst zware last en jammer genoeg meende men oorspronkelijk — en Frankrijk deed niet veel om deze mening te doen herzien —, dat de oorlog in Indochine slechts een nieuw kolonialistisch incident was. Hij betwijfelde, of de gebeurtenissen in „de vrije wereld, zelfs zo belangrijke gebeurtenissen als een gedeeltelijke Duitse herbewapening, voldoende zouden zijn om de Sovjet-Unie belangrijk te doen afwijken van de weg, die zij voor zichzelf heeft uitgestippeld. Wij weten iets af van de begrensheid van de Russische industrie en de Russische vervoers- en verbindingsmoeilijkheden. Wij kennen vele van hun moeilijkheden evengoed als wij de verschrikkelijke kracht, die zij in de vorm van militaire macht opbouwen, kennen", aldus Eisenhower. De Noordatlantische verdragsorganisatie moet slagen, omdat voor geen van ons een bevredigend alternatief bestaat. Op dit ogenblik zou in Europa een aantal dingen kunnen worden gedaan, die geen geld kosten, zoals het plan-Schuman en de Europese defensiestrijdmacht.

Functionarissen van het State Department verklaarden, dat zij de suggestie van Eisenhower voor de bijeenroeping van een Europese grondwetgevende vergadering beschouwen als een poging om een nieuwe drijfkracht te geven aan de voorstellen voor de Europese eenheid, die thans door zes Westeuropese landen worden bestudeerd. Men gaf te verstaan, dat de opmerkingen van Eisenhower hieromtrent de steun van het State Department hebben.

Acheson drukte geestdriftige instemming uit met het voorstel van Eisenhower voor een Europeses constitutionele conventie om de vraagstukken van de Europese politieke en economische eenheid te behandelen en op te lossen.

De Verenigde Staten waren er niet in geslaagd een overeenkomst met Perzië over de levering van militaire hulp te sluiten; de besprekingen zijn nog gaande. Over de voorwaarden van de verlening van technische hulp is overeenstemming bereikt, aldus Acheson.

Parijs. — Hoge functionarissen van de Verenigde Naties menen, dat, behoudens wijzigingen te elfder ure, de zesde zitting van de Algemene Vergadering op 5 Februari zal eindigen en dat de Veiligheidsraad een week langer in Parijs zal blijven.

De Oorlogsreus zond zijn krijgszuchtige zonen uit

Een gedenkwaardige morgen op de "Karel Doorman"

Daar voeren wij dan weer tot onder de „muur van staal", deze onverbiddelijke overmacht die hoog boven u oprijst, wanneer de nietige sloep, die u vervoert snorrend zijn weg gevreten heeft door de baai en u aflevert aan de voet van het grauwe gevaarte.

Wij herinnerden ons deze aanblik zo wel. Ook in 1950, toen zijn luister nog verhoogd werd door de tegenwoordigheid van de Prins, hebben wij op deze plaats gelegen, ofschoon wij toen slechts kennis gemaakt hebben met de reus in rust. Thans echter zullen wij hem in actie gaan zien.

De Heer Hermans, Hoofd van de Marine-voorlichtingsdienst was gisterenmorgen op Caracasbaai aanwezig, om ons naar het ijzeren eiland dat in de baai aan de boei lag, te geleiden. Aan de kop van de trap, die wij liliputters beklimmen moesten langs de zijde van deze moderne Gulliver, wachtte ons Luit. ter Zee IIde klasse G. Brummer om ons, vergezeld van een keurkorps van officieren welkom te heten in de drijvende burcht.

Wij werden naar de kajuit van de Commandant, Kapitein ter Zee G. Koudijs geleid, waar na begroeting ons koffie aangeboden werd, die ons een ogenblik deed vergeten, dat wij hier aan boord zijn van een oorlogsman, die bedoeld is om heel wat minder vredelievende dingen te serveren dan een bakje troost.

De Commandant moest al spoedig afscheid van ons nemen, want de tocht, waartoe wij uitgenodigd waren, hoe aangenaam ze voor ons ook mocht wezen, was allerminst een spelevaren voor de leiding en de bemanning van het schip.

Weldra immers zou de kolos zich in beweging zetten voor een actie, die in alles aan oorlog gelijk was, uitgenomen de aanwezigheid van de vijand.

Om van deze activiteit getuige te zijn begaven wij ons dan ook al ras naar het Admiraalsdek, waar een prachtig overzicht over de bedrijvigheid op het vliegdek en de zo onmisbare uitleg van onze kundige Luit. ter Zee, ons hielpen om een diepe indruk op te doen van de wonderlijke organisatie, die de actie van dit gecompliceerde oorlogswapen mogelijk maakte.

Varen we?

Er is een ogenblik geweest, waarop dit drijvende eiland een varend eiland werd, doch wanneer dit ogenblik passeerde kan niemand zeggen. Zo groot is immers de oppervlakte die men overschouwt en zo hoog staat men boven het water verheven, dat alle vergelijkingspunten, die voor het vaststellen van beweging nodig zijn, ontbraken en slechts later, door de lichte gestadige deining van het schip en door het ronken der motoren, de gedachte tot ons doordrong: we varen. En inderdaad, nu onze aandacht zich er op vestigde zagen wij ons langzaam glijden door de streken van het kompas.

Er was ook zoveel op de vlakte onder ons, dat onze aandacht boeide. Kommando's knetterden, en honderden mannen krioelden bedrijvig door elkaar: als een hoop oorlogsmieren die zich opmaken om op het krijgspad te gaan. Verbazingwekkend is dit gezicht: deze schijnbaar chaotische wanorde, die in werkelijkheid de meest volmaakte en daardoor ook de meest dodelijke efficiëntie is.

Zo raakten we uit de baai en in het ruime sop. De skyline van het eiland kwam aan bakboord aan de horizon te liggen en een nieuwe verrassing was dit: een donker grijze golvende lijn, hier en daar onderbroken door lichte vakjes van groepjes huizen. Moeilijk was het Curaçao, dat ons zo door en door bekende eiland, te herkennen en toch wat was het verschil? Slechts twee of 3 mijl water en het was als een nieuwe wereld voor ons.

Saluut!

Daar doemden de grijze fortmuren op! Niet voor het blote oog, maar door onze kijker was alles duidelijk. De brug en het Brionplein met zijn drukte van nieuwsgierige burgers, en op de Fortmuur stond het garnizoen al keurig opgesteld gereed.

Klokslag 10 uur kondigde de „Doorman" officieel zijn aankomst aan. Officieren en bemanning stonden aan bakboord met het gezicht naar de wal gekeerd in de houding. Een eindeloze, feilloze witte rij van witte pakken, als de prachtige maar ook zo vreeswekkende tandenrij van een haai.

En daar klonken de commando's: Bakboord vuur! Zeven en een halve seconde respijt, en: Stuurboord, vuur! De ontbrandingen barstten weg. Sommigen klapten, andere knetterden, Maar allen spogen hun vinnige tong van vuur, spuwden hun rook en stootten hun projectiel uit met een kracht die als een schok in het hele schip gevoeld werd. Een en twintig schoten en toen zwegen de vuurmonden en toen viel er stilte alsof de Doorman zijn oor naar de wedergroet te luisteren, legde.

Die wedergroet kwam prompt. Een vlam schoot verbeten van de Fortmuur weg. Lui zocht de rook zich wolkend een weg en later, later, zo laat, dat wij er aan gingen twijfelen of het geluid nog wel komen zou, de doffe brom, die het geheel completeerde.

Naar Pisca

Nadat schip en land elkander op deze even officiële als machtige wijze begroet hadden, wendde de „Doorman" zijn boeg naar Piscaderabaai, waar zij haar steven wendde en voor de wind ging liggen als juiste positie om het opstijgen van zijn krijgsvogels mogelijk te maken.

Ondertussen had de heliocopter van af het dak het hemelruim gekozen. Deze gele spin, met driebladige propeller en een rotor aan de staart, ziet er zo uitgemergeld en skeletachtig uit, dat hij twijfel doet rijzen, omtrent de mogelijkheid er mee tussen hemel en aarde te kunnen zweven. Maar deze twijfel is slechts mogelijk bij leken in het vak. En zelfs bij hen werd ze spoedig door de feiten gelogenstraft.

Cineast Weener en Cameraman Croeze maakten van de uitnodiging gebruik om als vlees voor dit geraamte te dienen. En er zal voor hen geen reden zijn, spijt van hun beslissing te hebben: als een honeybird vloog en talmde het wanstaltig geraamte al naar gelang de gril hem dreef, en voerde de passagiers door een unieke sensatie: de eerste te zijn om op Curaçao in een heliocopter het luchtruim doorkliefd te hebben.

De vogels verlaten het nest

Nu is het dek geruimd. Slechts de bemanning, die met het opstijgen der vogels te maken hebben blijven achter en ze zijn talrijk genoeg. En kleurrijk! Mannen in blauwe en gele en rode tenue, het hoofd gedekt door vliegkappen, die ook weer van verschillende kleuren zijn als aanduiding van het bepaalde onderdeel dat zij zijn van de verbijsterend gecompliceerde machinerie, die deze vogels de lucht inslingert.

Tientallen mannen krioelden rond elk van de 20 vliegtuigen, die ordeloos dooreen op het dek staan.

Totdat de vliegeniers komen aangetreden; kalm en achteloos, alsof ze naar bed gaan, wandelen ze aan in hun geolied overalls waarover een zwemvest gegord zit. Het is wel duidelijk, dat de taak van deze mensen is: vliegen en daarmee basta. Voor 't overige vertrouwen zij blijkbaar blindelings op de honderden die daar in de romp van hun vogels wroeten. Ze klimmen in hun kist, en worden door hun helpers in hun stoelen gegord. Niet slechts het lichaam, maar zelfs hoofd hoog tegen een luchtkussen. En de reden daarvan wordt ons spoedig genoeg duidelijk.

Er klinkt een kort bevel, en 12 Fireflies startten met oorverdovend geraas hun machtige motor. Vijf minuten daveren zij en dan rijdt de eerste weg, naar voren naar de katapult, die links op 30 meter voor het einde van het vliegdek staat.

Stalen kabels pakken het beest. De motoren winden zich op tot volle, tot demonische kracht. De „batsman" zwaait en terug zwaait de piloot uit zijn cockpit: een halve cirkel met de hand tegen de wijde hemel. En dan plotseling de schok; met een abrupte vaart van 140 mijl per uur wordt het vliegtuig de hemel ingeslingerd en vrij is het, op eigen kracht en veilig en machtig en na alle stuntelig gemanoeuvreer de bewegelijkheid zelve.

Zo volgen een voor een de anderen en steeds groter wordt de groep, die als een feilloze gerangschikking van zwarte silhouetten tegen de hemel cirkelen.

Wanneer het vliegdek voldoende vrij is starten de overigen op eigen kracht. Dat is een ademenbenemend schouwspel, deze korte sprint en de kwade kans onverbiddelijk daarachter. Eenmaal zien wij een vogel duiken als er geen dek meer is om hem te dragen. Heel even slechts verdwijnt hij uit het gezicht en ons hart staat stil.... Maar het is zonder reden want vlak boven het water trok het toestel op en het luchtruim bleef ook van hem het onbetwist domein.

Het opstijgen, dat normaal met zeer korte tussenpozen moet geschieden, werd deze keer een kwartier onderbroken, omdat bericht ontvangen werd dat Hato „dicht" zat en men dus de dekken moest ruimen voor eventuele landing. Dit bleek evenwel overbodige voorzorg te zijn, daar het zich spoedig herstelde werd en alle vliegtuigen veilig op Hato aan de grond kwamen.

Nadat de reus al zijn krijgszuchtige zonen had uitgezonden hebben wij de gigantische ruimten bezichtigd, waar de vliegtuigen bewaard en gerepareerd worden. Vervolgens keerden wij, vol indrukken terug naar de kajuit van de Commandant waar wij antwoord kregen op de vragen, waar wij letterlijk vol van zaten.

En met het schip keerden wij weer naar Caracasbaai, naar het veilige land dat omstreeks 2 uur weer onder onze voeten was.

LANDSMINISTER CECIL DELVALLE LEGT DEZE MAAND ZIJN FUNCTIE NEER

Naar wij uit doorgaans goed ingelichte bronnen hebben vernomen, is het thans zeker dat de heer Cecile Delvalle zijn functie als lid van de Regeringsraad neerlegt.

Zoals bekend zou de heer Delvalle nog zitting blijven nemen in de Regering ter afhandeling van de Begroting.

Aangezien het tijdstip van de behandeling der Begroting door tal van omstandigheden op zich laat wachten, heeft de heer Delvalle besloten zijn portefeuille ter beschikking te stellen.

Over de opvolging werd nog geen beslissing genomen. Zoals reeds gemeld zal naar alle waarschijnlijkheid de heer F. Karner zijn opvolger zijn. Met het benoemen van de heer Karner zal — zo vernamen wij nog — gewacht worden totdat dr da Costa Gomez weer op Curaçao is gearriveerd.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig van Dinsdag landde hedenmorgen 08.38 uur Ned. tijd op Schiphol.

HET VERKEER

Er waren gisteren 2 lichte aanrijdingen.

MARINE BAND VOOR DE CUROM

Hedenavond om 20.45 uur zal de band van de Marine Luchtvaart Dienst voor de Curom een programma van dansmuziek verzorgen.

ONRUST OP RIF

Na afloop van de voetbalwedstrijd Sithoc — Veendam was het erg onrustig. Het werd wat „nagekaart", maar spoedig werd de vuist er in betrokken, zodat de politie groot slam hield en het terrein schoonveegde.

Het was voor de rust een prettige en op hoogspelpeil staande wedstrijd, die met de rust een 3—2 voorsprong gaf te zien voor Sithoc. Na de pauze werd het spel ruwer en ruwer, de stand werd door Sithoc opgevoerd tot 6—2. Tenslotte barstte de bom los, toen enkele spelers het met elkaar aan de stok kregen en het publiek er zich mee ging bemoeien.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren: op 13 Jan. een dochter uit A. Flores; op 15 Jan. een zoon uit E. Evertsz; op 17 Jan. een dochter uit C. Frans—T. Statie; een dochter uit P. Hooi—C. Mogen; op 18 Jan. een zoon uit A. Leeuwenburgh—H. de Bruin, een zoon uit D. Jansen v. Galem—G. Wandelee, een dochter uit A Lourens, een zoon uit J. Bont—A. Radermacher; op 19 Jan. een zon uit J. Mac.Donald—A. Chapman, een zoon uit F. Engelhardt—C. Thodé, een dochter uit F. Jeandor—R. Ceintje, een dochter uit E. Hooi; op 20 Jan. een dochter uit S. Raap—F. Marius, een zoon uit A. Pijl—M. v.d. Meer, een zoon uit R. Raven—C. Dorothea, een zoon uit J. Visser—C. Yzelenberg, een dochter uit R. Julia—M. Martis; op 21 Jan. een dochter uit G. Vieira—F. v. West, een dochter uit E. Truideman—G. Samson, een zoon uit J. Dunker—D. Betrian, een dochter uit L. Hooi—C. Hooi, een dochter uit A. Barkmeyer—M. Jandroep; op 22 Jan. een zoon uit N. Pataca—N. Girigorie(een zoon uit M. Nicolaas—J. Bakhuis, een dochter uit C. Martina—A. Bernadina, een zoon uit F. Mc.Dougal—M. Jardin, een dochter uit C. Providence—E. Edwards, een dochter uit J. Ys—J. Jansen, een dochter uit J. Rodriguez.

Ondertrouwd: op 21 Jan. D. E. de Bies—M. L. Daal.

Overleden: op 19 Jan. H. Henry (vrouw 3 j.); op 20 Jan. S. W. Antonia (vrouw 68 j.).

Levenloos geboren: op 20 Jan. een kind uit E. M. E Abraham—K. Vos.

LAATSTE NIEUWS

STIJGENDE SPANNING IN TUNIS

Tunis. — Naar vernomen wordt is besloten de reservisten voor de gendarmerie in Tunesie op te roepen ter handhaving van de orde. De president-generaal, de Hauteclocque, heeft vandaar een onderhoud van 2 uur gehad met de Bey, waarin men een gunstig teken ziet voor een mogelijke hervatting van de Frans-Tunesische besprekingen. Franse marine commando's zijn gearriveerd ter versterking van het gebied van Soesse en Sfax in het zuiden.

Er zijn plannen om Teboelba, dat door de nationalisten is bezet, te heroveren.

Politie inspecteurs in Tunis zijn beschoten en met messen bedreigd. Eén aanvaller werd neergeschoten en de anderen ontvluchtten.

CURAÇAO

GOODWILL MISSIE

Op 28 Januari zal een uitgebreide delegatie van Amerikaanse vertegenwoordigsters van de „General Federation of Women Clubs" onze Antillen bezoeken op een goodwill reis, welke de meeste landen van Zuid Amerika omvatte en waaronder ook de Nederlandse Antillen vallen. Zij zullen een dag de gast zijn van de Gouverneur der Nederlandse Antillen. Deze delegatie, welke bestaat uit 30 vertegenwoordigsters, zal op 29 Januari weer per KLM doorreizen naar Miami. Reeds eerder heeft deze delegatie een goodwill reis gemaakt en wel een naar Europa en een naar het Verre Oosten.

Wij wensen deze delegatie een zeer prettig verblijf toe in onze Antillen.

BENOEMING

Zijne Hoogw. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt heeft benoemd tot kapelaan te Wishi, de Eerw Pater Drs. W. Maassen O.P.

KAREL DOORMAN RECEPTIE

Gisteravond werd aan boord van de Karel Doorman een receptie gehouden, waarbij als gastheren optraden vice-admiraal A. de Booy en generaal-majoor M. R. de Bruyne. Het werd een druk bezochte receptie, waaronder wij o.a. opmerkten Z. E. Gouverneur Mr Struycken en zijn echtgenote, alsmede tal van regeringspersonen, leden van de Regeringsraad, Eilandsbestuur, Staten, gouvernements hoofd ambtenaren, prominente figuren uit handels- en bankkringen.

Het werd een zeer geanimeerde receptie, welke werd besloten met het spelen van het Wilhelmus door de Karel Doorman Band, waarna het niet officiele gedeelte op niet minder prettige wijze werd voortgezet met een nastuif, waarop het Tipico Moderno Orkest o.l.v. R. Hanst de typisch Antilliaanse klanken verzorgde. Na afloop werd het nog eens herhaald in de Chobolobo club.

LANDSTELEFOON HERDACHT ZILVEREN JUBILEUM

Gisteren werd in intieme kring het feit herdacht dat de Landstelefoon 25 jaar oud was en te dier gelegenheid werden enkele woorden van waardering gesproken, waarin ook het personeel werd betrokken. Men heeft het niet nodig geoordeeld de pers hierbij uit te nodigen i.v.m. het intieme karakter, dat men er aan wenste te verlenen. Een standpunt dat wij, zo niet bekrompen, dan zeker niet kunnen billijken. Door vriendelijke luisteraars bij deze gelegenheid, die beter begrepen dat bekendheid aan deze heugelijke dag geen kwaad zou zijn, konden wij ongeveer distilleren wat voor fraaie en overigens goed bedoelde redevoeringen werden gehouden. Kort samengevat komt het hierop neer dat de Telefoondienst prima werkt, veel heeft bereikt, nieuwe perspectieven blijft bieden, vele moeilijkheden had te overwinnen eer men het zo ver kon brengen, wat tot nu toe bereikt werd. Ook de landsminister, de heer C. Delvalle was, aanwezig en hield een waarderend toespraakje.

En zo ging het 25-jarig jubileum voorbij. Een belangrijke gebeurtenissen ligt weer achter de rug, een gebeurtenis, die door pater Latour in een in de Amigoe vlot geschreven artikel onder de aandacht van de betrokken instanties werd gebracht.

MARINE CABARET AVOND

Op Zaterdagavond (26 Januari) zal er op de Marine Basis Parera een gezellige cabaret avond worden gehouden ter gelegenheid van het bezoek van de Karel Doorman. Op deze avond, welke bij de marine als steeds in prettige en deskundige handen is en ongetwijfeld voor een „elck wat wils" zal bieden wordt na afloop gedanst op de muziek van de bekende Karel Doorman band, die bij een vorig bezoek aan dit schip zo veel lauweren oogstte.

VOGELPRAATJE

Onder auspiciën van de Natuur Wetenschappelijke Werkgroep der Ned. Antillen zal op Donderdag 31 Januari te 20.30 uur in het Cultuurcentrum spreken dr. K. H. C. Voous. Hij behandelt als onderwerp „de studie van het gedrag der vogels op de Ned. Antillen". Deze lezing wordt toegelicht met slides. Belangstellenden zijn van harte welkom.

CASSATIE

Onder auspiciën van de Vesturesona zal mr dr G. van Ginsbergen over het onderwerp „Cassatie" een lezing houden. Deze wordt gehouden op Vrijdagavond 8 Februari 20.15 uur in het Cultuurcentrum.

OVERVAREN

Gisteren werd een visserkano door de Colombiaanse motor schoener „Isidro" aangevaren. De schade was gering doch werd door de kapitein ten volle voldaan. Persoonlijke ongevallen deden zich niet voor.

FILM

BRIGHT VICTORY

In deze film is de Amerikaanse filmindustrie er in geslaagd het leed van een door de oorlog tot blindheid geschoten militair zo innig en overtuigend te verbeelden, dat de lotgevallen van de hoofdpersoon een algemeen menselijke trek verkrijgen die van begin tot eind het hart beroeren.

Want de film „Bright Victory" is er een van de probleem uit de na-oorlogse tijd.

Een militair — in dit geval zonder gezichtsvermogen — komt in de maatschappij terug en staat in zijn blindheid voor het feit gesteld, dat zijn verloofde anders dan uit ware liefde zijn zijde blijft kiezen en na een ietwat „diep" gesprek haar verloofde in de duisternis laat zitten.

Een bekend thema, echter met zo veel charme en gevoel gespeeld, dat het de toeschouwers aangrijpt. Voeg daar nog bij een sterke rolbezetting en de nodige ingredienten voor het succes zijn aanwezig.

Er zijn in deze rolprent, die dit week-end in ROXY Uw aandacht zal opeisen, tal van sterke filmische climaxen. Dat is de ontmoeting van de blinde militair met Judy in de bar en later op het prachtige buiten, waar de blinde terugkeert naar zijn verloofde „only for security", de terugkeer van de blinde zoon in het huis van zijn ouders en zijn belangstellende vrienden. Kortom, deze film, die rakelings ook nog even het rassen-probleem aantipt — en op welk een sublieme wijze — is zeker een van de beste films, die de Amerikaanse filmindustrie ooit op dit gebied geleverd heeft. Een betere besteding van een bezoek aan Roxy lijkt ons hierna overbodig.

1074

Tom Poes en de Chinese waaier

Zij doken kopje onder en kwamen toen één voor één weer boven drijven. Ze waren hun hoofdpijn kwijt en het koude water bracht ze helemaal weer bij. Nu, ze konden niet veel anders doen dan zwemmen en dat lieten ze dan ook niet na. Maar erg vriendelijk waren ze niet, dat is zeker.
Toen ze ten slotte na een halfuurtje doodmoe en kletsnat op de kade kropen, was er van de „Albatros" nog maar heel weinig te zien. Maar je kunt op de tekening wel zien, dat ze niet van plan waren het er bij te laten en dat deden ze ook heus niet, dat zal je wel merken. Op de „Albatros" stonden heer Bommel, Tom Poes en Lyn-Oh-Li te kijken naar de verdwijnende haven. Maar ze werden opgeschrikt door de boze stem van Wal Rus.

— Wat betekent dat, zou-ik-wel-eens-willen-weten? snauwde de kapitein. Wie geeft jullie, overgehaalde landrotten, het recht om mijn passagiers weg te gooien? Hé? Een misselijke streek, meneer!

De havens hadden niet over slapte te klagen

Uit de officiële statistiek is af te leiden dat het scheepvaartverkeer in onze haven en in die van Aruba is toegenomen. Voorwaar een hoopvol teken in een wereld, waarvan men zegt, dat de handel op „retour" is.
Hieronder laten wij de gegevens volgen voor wat Curaçao betreft.

In 1951 werden binnengeloodst 2071 **vracht- en passagiers schepen** met een totaal van 11.186.586 Bruto Reg. Ton. In 1949 was dit 1905 met 9.894.387 BRT tegen 2015 met 10.422.169 BRT in 1950.

Grote tankers 2303 met 19.14.279 BRT, in 1949 en 1950 waren deze getallen resp. 1902 met 15.824.374 BRT en 1725 met 14.802.534 BRT.

Kleine tankers 4107 met 14.92.909 BRT, in 1949 was dit 3934 met 12.729.862 BRT en in 1950 3963 met 13.383.595 BRT.

In 1951 kwamen 500 **zeilschepen** met 32.526 BRT de haven binnen lopen, in 1949 was dit aantal 527 (35.109 BRT) tegen 609 (26.815 BRT) in 1950.

Overige schepen 238 met 956.02 BRT, 102 (631.883 BRT) in 1949 en 170 met 597.396 BRT in 1950.

Aruba

Ook de haven van Aruba heeft niet te klagen over het scheepvaartverkeer.

Zo liepen in het afgelopen jaar 532 vracht en passagiersschepen met 2.012.828 BRT binnen, voorts 2316 **grote tankers,** (22.668.529 BRT), **kleine tankers** 3162 met 10.826.158 BRT, **zeilschepen** 700 met 32.802 BRT en 59 andere schepen met 189.910 BRT.

Voor 1849 waren deze cijfers 522 **vracht en passagiersschepen** met 1.516.883 BRT (598 met 2.259.065 in 1950), 1908 **grote tankers** met 16.587.103 (2066 met 19.816.227 in 1950) **kleine tankers** 3808 met 12.745.267 BRT (3279 met 11.361.415 in 1950); zeilschepen 852 met 35.286 BRT (742 met 30.876 BRT in 1950) en **overige schepen** 32 met 123.836 BRT tegen 71 met 210.081 in 1950.

Totaal 1949 kreeg Curaçao dus totaal 8470 schepen met 39.115.615 BRT, in 1950 was dit 8282 met 39.232.509 BRT en 9219 met 46.283.102 BRT in 1951.

Voor Aruba was het verloop als volgt:
In 1949 kwamen er 7122 schepen met 31.008.375 BRT, 6756 met 33.677.664 BRT in 1950 en 6769 met 35.730.227 BRT in 1951.

De Burger landsverdediging

De Regering spele geen "Va Banque" spel

Hebben wij reeds in tweevorige artikelen de problemen van de B.V. uiteengezet, waar de plannen ook financiele offers gaat vergen moge hier ook aandacht gevraagd worden voor de kosten, welke met deze defensie gepaard gaan.

Het is eenvoudig in te zien dat het leeuwenaandeel hiervan benodigd is voor:

Bouw en inrichting van schuilkelders, noodhospitalen, onderkomstruimte voor daklozen, voorraadmagazijnen, mechanische uitrusting zoals brandspuiten, bulldozers enz. met bijbehorende reservedelen, water- en lichtvoorziening en een totaal van kleinere uitgaven voor gereedschappen, verbandstoffen, beroepskleding enz.

Buiten beschouwing gebleven zijn, als niet behorend tot de organisatie van B.V., de bedragen nodig voor een reserve voorraad onzer normale verbruiksartikelen. Dit is een kwestie te regelen tussen Gouvernement en de georganiseerde handel.

Zonder gedetailleerd plan van de omvang van B.V. is het niet doenlijk de uitgaven voor dit doel te ramen.. Dat het menig millioen zal bedragen is begrijpelijk. Naast deze eenmalige uitgave moet er voor onderhoud, rente, afschrijving enz. nog met een lopende jaarlijkse belasting gerekend worden.

Het ontwerpen van zo'n plan is een reuzenopgave, verre boven de kracht van een zo nu en dan vergaderende commissie. Het is een volle dagtaak voor een groep van enkele ter zake kundige technici, die hiermee zeker zes maanden bezig zal zijn. Eerst daarna definitieve beslissingen getroffen worden.

Deze **WERKGROEP** zal door een **Commissie van Advies,** gekozen uit verschillende beroepen, zowel mannelijk als vrouwelijk, terzijde gestaan moeten worden, zodat de gehele bevolking doordrongen wordt, waar het om gaat.. De Pers zal hierbij een belangrijke rol spelen, aangezien het plan gedragen moet worden door de volle medewerking van de gehele bevolking. Hoe uit de Werkgroep een latere leiding der B.V. verkregen kan worden, moet voorlopig buiten beschouwing blijven.

De Antillen hebben nog nooit de verschrikkingen van een moderne oorlog doorgemaakt en men is hier derhalve optimistisch.

Toegegeven, Curaçao nog Aruba zijn objecten voor een biologische of chemische oorlog. Of het waardevol genoeg is voor onze tegenstanders er een atoombom aan te wagen is iets wat wij niet kunnen beoordelen. Wel weten we, dat een ongehinderd doorwerken onzer raffinaderijen een bedreiging voor hen vormt. Zij zullen derhalve trachten onze installaties te vernietigen met alle moderne middelen waarover zij beschikken, dus ook met atoomwapens.

Dit bedenkend is de keus tussen B.V. en struisvogel tactiek een zeer moeilijke, die de Overheid menige slaaploze nacht kan bereiden. Een beslissing echter nog verder uit te stellen is in dit geval „va Banque" spelen.

Wellicht ten overvloede wijst de Lions Club van Curaçao er nogmaals op, dat de organisatie van deze B.V. uitsluitend een Overheids taak en verplichting is en dat deze Lions actie zich slechts beperken zal tot het in leven roepen van het bewustzijn van deze verantwoordelijkheid.

De Lions Club van Curaçao rekent op de medewerking van een ieder en verzoekt hun, die deze actie op een of ander wijze willen steunen zich in verbinding te stellen met een van de volgende leden van het Comité voor Burgerlijke Verdediging van de Lions Club van Curaçao: Dr. P. de Bruin p/a Pension Palace, Frank Delvalle p/a Palais Royal, J. R. Jonkhout, p/a Bestuurs College, Alfred Moron Jr p/a Palais Royal, Drs. Frits Snapper p/a Maduro & Curiel's Bank N.V., Dr. J. H. Verhave, Dr. J. Eyckmanweg 29 en Ivan Moreno p/a Moreno Brandao & Sons, Inc.

ARUBA

NOS STADION ANTES I AWOR

Enige dagen geleden werd onze correspondent verrast met een door de heer Fafan Croes uitgegeven boekje, waarin de sportontwikkeling op Aruba wordt behandeld. Het boekje geeft zo van buiten te zien een keurige indruk. Het is jammer, dat reeds op de eerste bladzijde, waar de heer Gezaghebber Mr L. C. Kwartsz een voorwoord geeft, verschillende drukfouten voorkomen. De heer Croes, die het plan heeft opgevat om geregeld met een dergelijk soort boekje te verschijnen, willen wij hier de raad geven om alvorens tot uitgave over te gaan de drukproef behoorlijk te corrigeren. De inhoud van het boekje is zeer goed. Het grootste gedeelte is gewijd aan de ontwikkeling van de sport op Aruba en omvat talrijke waardevolle gegevens. Zo ons werd medegedeeld heeft de heer Croes het boekje uitgegeven met de bedoeling een gedeelte van de opbrengst af te staan voor de bouw van het Sportstadion. Wij hopen binnenkort het afgestane bedrag te kunnen publiceren.

OOK DE A.V.B. VAT HET ERNSTIG OP

Naar aanleiding van het bericht in ons blad van Dinsdag met betrekking tot de uitzending van het Antilliaanse elftal naar de Olympische Spelen te Helsinki in Finland waarin o.m. een passage voorkomt dat de C.V.B. zich tot de A.V.B. zou hebben gewend met betrekking tot deze aangelegenheid en de A.V.B. nog niet het antwoord verzonden zou hebben, richtten wij ons in het belang van deze aangelegenheid om inlichtingen tot het A.V.B. Bestuur. Het bleek dat het Bestuur van deze Bond op **17 Januari j.l.** een brief van de C.V.B. betreffende de Helsinki trip heeft ontvangen. Onmiddellijk werden maatregelen getroffen en in een spoed vergadering van het Bestuur werd deze zaak op Dinsdagavond **22 Januari j.l.** reeds behandeld. Het antwoord aan de C.V.B. is inmiddels verzonden en zo men ons van A.V.B. bestuurs zijde mededeelde ziet het A.V.B. bestuur deze uitzending van een werkelijk **Nederlandse Antilliaanse** voetbalploeg naar de Olympische Spelen als een sportevenement van het aller grootste belang voor onze Antillen. Hier wordt de weg geopend tot een heilzame samenwerking tussen twee voetbalbonden. Het Bestuur van de A.V.B. zal dan ook alles in het werkstellen wat mogelijk is om te helpen bevorderen dat een waardig vertegenwoordigend elftal der Nederlandse Antillen uitgezonden zal kunnen worden

Inspectie der Belastingen.

Verkoop van goederen in Douane-loodsen.
LAATSTE WAARSCHUWING.

WAARSCHUWING: Degenen, die in de Gouvernementsbergplaats op Parera goederen langer dan **30 dagen in tijdelijke opslag** en/of **langer dan 1 jaar in definitieve opslag** hebben, worden verzocht deze **vóór 30 Januari 1952 in te klaren,** aangezien binnenkort tot verkoop dier goederen zal worden overgegaan.

Opgave der opgeslagen goederen in kwestie kan in het Gouvernements-Entrepot te Parera worden verkregen.

Willemstad, 24 Januari 1952.

De Inspecteur der Belastingen.

VAN DE BURGERLIJKE STAND

Op 31 December 1951 waren 24625 inwoners ingeschreven tegen 53200 in het jaar 1950.

Hiervan waren 28665 mannen en 25960 vrouwen.

Geboren werden in het jaar 1951 niet minder dan 1993 kinderen waarvan 976 van het mannelijk en 1017 van het vrouwelijk geslacht.

In totaal werden 260 natuurlijke kinderen geboren. Voorts werden 382 huwelijken in het achter ons liggende jaar gesloten tegen een aantal van 413 in 1950.

48. Echtscheidingen vonden plaats in het achter ons liggende jaar terwijl in 1950 het getal 34 bedroeg.

Het aantal overledenen in 1951 bedroeg 210 waarvan beneden het jaar 50. Hiervan waren 79 van het mannelijke en 81 van het vrouwelijke geslacht.

Levenloos werd er 75 geboren.

Een interessant prijsvraag-experiment voor de volkswoningbouw

Zoals wij reeds eerder schreven is de vraag naar uiterst goedkope woningen zeer groot. De vraag naar de volkswoning is groter dan het aanbod, het gouvernement heeft, door de volkswoningbouw stop te zetten, de volkswoningbouw gestaakt, zodat sedert dien het tekort nog groter geworden is. In verband met de moeilijkheden van allerlei aard die bij de bouw van volkswoningen rijzen, heeft het Eilandsbestuur een interessant experiment overwogen, n.l. het uitschrijven van een prijsvraag.

Hiermede wordt beoogd een zo breed mogelijk inzicht in de betreffende materie te verkrijgen en uit het resultaat daarvan terzake beslissingen te nemen.

Zoals wij reeds eerder schreven behoort de snelle bouw van een groot aantal volkswoningen tot het urgentie programma van het eilandsbestuur Curaçao.

De volkshuisvesting wordt door vele sociaal-economische factoren tot een probleem gemaakt, waarbij het vraagstuk door de tegenstrijdigheid van de onderscheidenlijke factoren zeer ingewikkeld wordt. Wanneer men uitging van datgene wat voor huisvesting te wensen ware, dan blijkt dat de vervulling daarvan binnen de grenzen van het gemiddelde gezinsinkomen, onbereikbaar, althans niet te bereiken is. Het is derhalve nodig datgene als basis te nemen wat uit maatschappelijk, zedelijk en hygiënisch oogpunt voor deze groep in feite als een noodzakelijk minimum te beschouwen is en te trachten dit minimum binnen het raam van de materiele mogelijkheden te verwezenlijken. Uiteraard zal bestudeerd moeten worden welke eisen belangrijker zijn dan weer andere, welke eventueel kunnen worden verwaarloosd enz.

De prijsvraag

In deze prijsvraag worden voorstellen gevraagd, waarin tot uitdrukking gebracht moet worden de mogelijke toepassing van materialen, waarbij gewezen zou kunnen worden op het gebruik van grondstoffen, welke ter plaatse kunnen worden voortgebracht, voorts voorstellen betreffende de wijze van productie en organisatie, „planning" en verkaveling met het oogmerk de kosten van aanleg van wegen en andere voorzieningen enz zo laag en efficient mogelijk te houden.

Zo zal binnenkort gestart worden met die prijsvraag, waarvoor het Eilandsbestuur interessante prijzen aan heeft verbonden.

Indien een project als definitief ontwerp kan worden aanvaard, zal de inzender hiervan belast kunnen worden dit project verder uit te voeren; uiteraard houdt het bestuur zich het recht voor kleine wijzigingen van ondergeschikte aard aan te brengen. Indien buiten verwachting het resultaat van de openbare prijsvraag zou zijn, dat geen der deelnemers het zo ver zou kunnen brengen om een geschikt project te leveren, zal de wedstrijd als geëindigd worden beschouwd. In dit laatste geval zullen de prijzen en premies geheel of gedeeltelijk worden verdeeld onder de inzenders, wier plannen, hoewel niet voldoende waardevol als projectie geacht, toch als waardevol studie materiaal voor de oplossing van het woningbouwvraagstuk mogen worden beschouwd.

Goed en zuinig

Zoals wij boven reeds schreven worden in deze prijsvraag voorstellen gevraagd welke betrekking hebben op een degelijk en niet al te kostbare volkswoningbouw.

De inzenders dienen hierbij een rapport omtrent de materie in te leveren met zo veel mogelijk gegevens omtrent samenstelling, mogelijkheden van toepassing eventueel voorzien van detail schets, natuurkundige gegevens enz.

Eveneens een rapport waarin uitgewerkt de methoden waaronder pre-fabricatie systeembouw, normalisatie en arbeids organisatie met bijgaand beschrijving of schets en zo mogelijk prijzen.

Het bouwprogramma

Van de ontwerpers wordt verlangd dat zij trachten een oplossing te vinden die, zonder verwaarlozing van de materiele, hygienische en morele minima, de grenzen van de beschikbare middelen niet zal overschrijden. Aaneengebouwde en/of woningen met verdiepingen acht het eilandsbestuur geen bezwaar. De vormgeving is een kwestie van secundair belang, doch indien belangrijke overwegingen dit niet verhinderen dient hieraan de nodige aandacht worden geschonken mede i.v.m. het karakter van de te stichten woonwijk. Zo zal het minimum aantal te bouwen woningen op 200 wooneenheden worden gesteld.

Bij het opmaken van de exploitatie rekening blijven de aankoop van de grond, wegenaanleg met alle aan en afvoerleidingen tot aan de gevels benevens het eventueel te egaliseren terrein buiten beschouwing. Wel zal de gemiddelde huurprijs — te stellen 8% van het totaal bouw bedrag — tussen ƒ 25.— en ƒ 30.— moeten liggen.

De woningen zullen de volgende technische installaties moeten bevatten.

Complete toilet inrichting met water spoeling, aanrecht met gootsteen, compleet met aan- en afvoer leidingen, douche installatie, electrische licht installatie met minimaal 2 stop contacten, aanvoer voor buta gas en een regenwaterput.

Van de film

Het effect van film rhytme, belangrijk onderdeel van de film

Het effect van het filmrhythme kan aan vele beroemde voorbeelden worden gedemonstreerd. Met name aan de films van Walter Ruttmann, die we nog apart zullen behandelen. Hier zij intussen nog eens gewezen op de befaamde „lach van Garbo", waar zoveel drukte om gemaakt werd en die door de reclame — en ook wel door de filmcritiek — werd beschouwd als een zeer bijzondere prestatie van de actrice. Hij is dit nochtans volstrekt niet. Hij is niet eens de lach van Garbo, maar de lach van Lubitsch. Hetgeen uit het volgende blijken kan.

Op het ogenblik, dat Ninotchka in het restaurant zit, met onverschilligheid luisterend naar de mislukte grappen van Léon, volhardt zij in haar starheid en is zij voor geen enkele kwinkslag toegankelijk. Op een bepaald moment zal Léon zijn pogingen om Ninotchka aan het lachen te brengen maar opgeven en ook hij gaat onverschillig doen en leunt met zijn stoel achteruit op een tafeltje, met het gevolg dat hij op de grond tuimelt. Het hele restaurant schiet in een daverende lach. De camera toont ons de lachers, afgewisseld met het verslagen gezicht van Léon, die op de grond zit. Als dit gezicht voor de tweede maal voor de lens verschijnt, staart het met verbijstering naar de hoek, waar Ninotchka zit, die we tot dusver nog niet hebben waargenomen tijdens de lach-episode. Maar dan verschijnt ook zij plotseling voor de camera, schuddend van het lachen. Deze lach, uitgesteld door de andere lachers, een verlengstuk van het plezier der anderen, een verklaring van Léons verbaasde gezicht, werkt aanstekelijk op de toeschouwer, niet omdat er zo hartelijk gelachen wordt door een actrice, maar omdat de lach zelf op een verrassend ogenblik getoond wordt en zo onverwacht contrasteert met de starheid, die voordien Ninotchka's gezicht ontsierde. Hier beslist dus niet de actie of het spel van de actrice, doch de vernuftig aangewende beeldordening, die precies hetzelfde effect zou bereikt hebben indien een ander dan Garbo voor deze lach ware uitgekozen geweest. Het is dus de maker van de film, die de onverwachte lach verwekt en daarvoor de actrice als medium gebruikt.

Een tweede voorbeeld

Als Ninotchka terug is in Moskou in haar kamer, speelt zich het volgende tafereel af. Haar kamer is een doorloop voor andere bewoners naar het toilet. Een keer zien we een man in hemdsmouwen zwijgend door de kamer gaan en de gesprekken verstommen. Een tweede maal komt dezelfde man, zonder een spier te vertrekken, door de kamer gewandeld, een kind aan de hand en weer valt een stilte. Wie is deze man, waarom zwijgt men, als hij verschijnt? Een stem zegt: „je weet nooit of hij naar het toilet of naar de politie gaat". En hiermede is onder een grap de man-in-hemdsmouwen plotseling het symbool geworden van de angst, die de bewoners zelfs in hun eigen huis voortdurend gevoelen. Het is de combinatie van beelden en teksten, die hier de toeschouwer een gedachte, een emotie opdringen en het is niet het spel van de bewoners, noch het spel van de zwijgend wandelende man. Uit het totaal van de handelingen, verbonden met de aangehaalde tekstregel, resulteert de betekenis van het tafereel.

Een derde voorbeeld

De drie afgezanten zullen hun nieuwe kameraad op het station afhalen. Zij zoeken hem en denkend met een man te doen te zullen krijgen, menen zij hem te ontdekken in de persoon van een heer met een pet en een bril, als het ware geknipt voor bolsjewistisch diplomaat. Hij moet het zijn, en de drie vrienden vliegen op hem af. Op het ogenblik, dat zij hem met eerbied zullen aanspreken, ontmoet de man met de bril een dame en beiden steken ze een arm op en roepen „Heil Hitler". Het komische effect is het gevolg van de associatie der beelden, die een grappige associatie van gedachten en begrippen oproept. Het is dus wederom de filmmaker, die dit volbrengt en het zijn niet de spelers.

Tenslotte: aan het einde van de film heeft Léon de drie afgezanten naar Constantinopel gelokt, waar zij metterwoon zullen blijven en een Russisch restaurant hebben geopend met zijn geld. Het restaurant draagt de naam van de drie helden, die dus weer in de kapitalistische maatschappij zijn getreden. Hun namen branden in electrisch verlichte letters aan de gevel van het gebouw, met uitzondering van één man, toebehorend aan de man, die — de camera vertoont hem plotseling voor de deur op en neer loopt als sandwichman, reclame makend voor de zaak. Een van de drie is dus reeds ten offer gevallen aan de willekeur, die ook de niet-communistische samenleving wel kent. Ook dit effect, dat boekdelen spreekt, is het gevolg van een geestige wisseling der voorstellingen en heeft letterlijk niets met het spel der acteurs te maken. Het vertolkt dan ook de mening van Lubitsch, die niet alleen de bolsjewieken te lijf gaat, doch ook de anderen niet spaart en hij doet zulks door de toeschouwer in opeenvolging die beelden op te dringen, die hem dwingen direct een gevolgtrekking te maken. Zo ziet men, dat een film als Ninotchka, geslaagd als zij is, onmiddellijk het nodige materiaal levert om duidelijk te maken, hoe de film haar effecten bereikt en waar men de bron van deze geest moet zoeken.

Dit zijn waarlijk niet de enige voorbeelden, die Ninotchka biedt, maar ze kunnen volstaan om een theorie te bevestigen, die in alle goede films op gaat, de theorie n.l. dat de filmmaker **souverein** is en heerst over de film.

A. van Domburg.

HUMANE ATOMEN!

Het is hartverwarmend nieuws, dat atoombommetjes nu gewoon uit kanonnen geschoten kunnen worden en tegen grondtroepen gebruikt kunnen worden.

Ik ben erg gesteld op de atoombom, die zo gehumaniseerd is dat bij de ontploffing kleine opvouwbare ambulances uit de lucht komen vallen en gestroomlijnde grafsteentjes in plastiek waar alleen de naam nog ingevuld hoeft te worden; de datum staat er al op. Ook komen rozenblaadjes naar beneden gestrooid en gezangboekjes voor alle gezindten. De man die dit alles uitvond krijgt de Nobelprijs voor Atoomphysica.

Politieke Commissie schermutselt over toelating van landen.

Parijs. — Emil Hrsel van Tsjechoslowakije ondersteunde vandaag in de Politieke Commissie van de Verenigde Naties de Sovjet-resolutie voor het en bloc toelaten van 14 landen, waaronder Libye.

Hrsel beschuldigde de Engels-Amerikaanse meerderheid in de Verenigde Naties er van te spotten met het beginsel van universaliteit van het wereld-lichaam en voorwendselen te verzinnen om de Kominform-landen tegen te houden.

Jean Politis van Griekenland zei, dat de aanvraag van Zuid-Korea in 1948 werd gedaan en dat het land voor zijn vrijheid vecht — een principe, dat volkomen in overeenstemming is met het Handvest, zo verklaarde hij. Hij beweerde, dat het onmogelijk te bewijzen is, dat de communistische gegadigden voor het lidmaatschap vredelievend zijn, zoals het Handvest eist.

2 millioen mensen verdwenen

Genève. — De Westduitse gedelegeerde Von Trutzchler in de commissie ad hoc voor krijgsgevangenen van de Verenigde Naties heeft Dinsdag alhier verklaard, dat de Sovjet-Unie en de communistische landen in Oost-Europa nog meer dan twee millioen Duitse krijgsgevangenen en burger-geïnterneerden vasthouden. Het Amerikaanse Congreslid Michael J. Mansfield deelde de commissie mee, dat alle diplomatieke gedachtenwisselingen met de Sovjet-Unie over de gevangenen op een blinde muur van weigering zijn gestuit om zelfs maar de meest in het oog springende feiten onder ogen te zien. Grote aantallen waren gewoonweg verdwenen, zeide hij.

Labour en Japanse vrede.

Londen — Aneurin Bevan en vijf andere linkse Labour-leden hebben een resolutie ingediend tot herroeping van de Britse goedkeuring van het Japanse vredesverdrag uit protest tegen het voornemen van Japan om diplomatieke betrekkingen met Nationalistisch China te vestigen. Met spanning wordt gewacht op de uiteenzetting van Churchill over de Brits-Amerikaanse politiek in het Verre Oosten. De meerderheid van Labour neemt een voorzichtiger houding aan.

Chinese infiltratie

Parijs. — Volgens „Le Monde" zijn te Kalimpong, gelegen aan de grens tussen India en Tibet, berichten ontvangen, volgens welke de Chinese autoriteiten in de Tibetaanse hoofdstad Lhassa besloten hebben 15.000 Chinese gezinnen naar Tibet over te brengen.

Deze immigranten, hoofdzakelijk boeren, zouden een gebied ten Noorden van Lhassa toegewezen krijgen.

Volgens het Franse blad schijnt deze stap bedoeld te zijn om het bevolkingsoverschot van China naar Tibet te laten afvloeien en tevens het proces om Tibet in de Chinese volksrepubliek op te nemen te versnellen.

Communisme in Nepal.

Benares (India) — Premier Koirala van Nepal heeft te Benares verklaard, dat aan de grens van Nepal met Tibet voldoende maatregelen genomen zijn om communistische „infiltraties te voorkomen". „Het valt echter niet te ontkennen, dat de communistische ideologie onder een deel van de jeugd van Nepal opgang maakt". Koirala heeft met de Indische regering besprekingen gevoerd, voornamelijk over de ontwikkelingsplannen van Nepal, en is nu op de terugreis naar Katmandoe.

Atomaire vliegkampschepen.

Washington — De Verenigde Staten hopen in de komende tien jaar tien door atoomkracht voortgedreven vliegkampschepen van 60.000 ton te bouwen, aldus heeft de Amerikaanse minister van marine, Kimball, op een bijeenkomst medegedeeld. Dit is de eerste officiële mededeling over atoomkracht ten behoeve van vliegkampschepen. De kosten worden geraamd op 78 millioen ponden sterling. De schepen zullen een dek hebben, waarop atomische bombenwerpers kunnen landen.

Operatie „sneeuwstorm"

New York. — 33.000 Amerikaanse militairen en vliegers zullen in de loop van Januari en Februari deelnemen aan manoeuvres in de staat New York bij de Canadese grens. Bij deze manoeuvres, „sneeuwstorm" genaamd, zal gebruik gemaakt worden van de ervaring, opgedaan bij de onlangs uitgevoerde experimenten met atoomwapens in Nevada. Generaal Willis Orittenberger, die met de leiding van de oefeningen is belast, heeft verklaard, dat geen enkel atoomwapen gebruikt zal worden, doch dat de manschappen zich op de hoogte zullen stellen van de techniek betreffende de aanwending van genoemde wapens, zowel offensief als defensief.

PROTEST TEGEN DS NIEMOELLER

Tuebingen. — Prof. Helmut Thielicke, voorzitter van de conferentie van rectoren van Westduitse universiteiten, heeft geprotesteerd tegen het bezoek, dat ds Niemoeller op het ogenblik aan Moskou brengt.

In een brief aan bisschop Otto Dibelius, hoofd van de Duitse Evangelische kerk, zegt prof. Thielicke, dat hij ook wil protesteren tegen het feit, dat de krek niet openlijk bezwaar tegen de reis van ds Niemoeller heeft gemaakt. Prof. Thielicke is zelf theoloog.

Hij schreef, dat de rectoren wel alle pogingen, ook die van de kerk, toejuichen, die tot doel hebben de spanning tussen Oost en West te verminderen. Zij beschouwen het echter als „ongelukkig", das ds Niemoeller, die de laatste jaren op verwarring brengende wijze" heeft gehandeld, met een dergelijke opdracht was belast.

(Ds Niemoeller, hoofd van de protestantse kerk in Hessen en vurig voorstander van een beter begrip tussen Oost en West, heeft verklaard, dat het bezoek, dat hij met zijn dochter aan Moskou brengt, zuiver particulier is.)

In het officiële blad van het Westduitse vakverbond, „Der Arbeid" schrijft men, dat ds Niemoeller de „nimmer eindigende illusie" heeft Stalin te kunnen bekeren. „Ds Niemoeller is een moedig man en een goed christen, maar hij weet blijkbaar niet, — of hij wil het niet weten — dat tienduizenden christenen achter het IJzeren Gordijn aan vervolging blootstaan", aldus „Der Arbeit".

Zijn kerk was weg, maar zijn God niet

(Sun Times)

Dit is de geschiedenis van een klein ventje dat wist hoe hij vrede kon vinden, te midden van soldaten die slechts dood en vernieling vonden. Een klein vuil ventje was het, in lompen gehuld, maar met een plechtig gelaat, en hij woonde in Hamhung. Iedere morgen om 10 uur — het was in de tijd toen wij die stad nog bezetten — wandelde het joch voorbij het hoofdkwartier van het 1e Marinevliegers, om daarna de straat over te steken. Daar hield hij even vóór de ingestorte stoep van een geteisterd gebouw stil, en dan stapte hij snel binnen.

Deze puinhoop was een kerk. Bij hun vlucht hadden de Noord-Koreanen Gods huis stuk geslagen en verbrand, tot er slechts vier muren overeind bleven.

Zekere morgen wilden enkele nieuwsgierige *Marines* er achter komen waarom het ventje iedere dag het gebouw binnenliep. Ze wachtten tot hij opdaagde. Hij keek met plechtige blik naar de *Marines* die voor de trappen stonden en zei dan, in het Engels dat hij bij de missionarissen geleerd had: „*Hello!* Ik ben Kim Ki Chong. Dit is Katholieke kerk van Hamhung". Dan raakte hij de handschoen van een der *Marines* aan, en gaf hem teken te volgen.

Hij zonk op zijn knieën, boog het hoofd, sloot zijn ogen. De mannen keken beweegloos toe hoe die zwartgebrande ruïne plots in een kathedraal veranderde, terwijl een jongetje met zijn God sprak. Wanneer zijn gebed geëindigd was, stond Kim op, en lachte hij de *Marines* toe. En even stil als hij de kerk binnengestapt was, verliet hij haar en verdween in de straat. Enkele dagen later werden de *Marines* uit Hamhung verdreven. In hun haast vonden ze Kim niet weer. Die morgen was hij niet langs gekomen. Was hij reeds naar het Zuiden getrokken, met de grote stroom van vluchtelingen? Of zou hij nog in Hamhung zijn? Wat er ook met hem gebeurd is, talrijk zijn de *leathernecks* die nog lang aan hem zullen terugdenken.

„Het was zo'n bespottelijk klein ventje, maar ik denk dat hij er meer van wist dan wij lummels allemaal tesaam!" vertelde er me een, in het hospitaal te Tokio.

Luide stemmen klonken uit de rode tent te Pan Moen Djon

Desondanks was er niets te zeggen....

's-Gravenhage. — De nevel lag al dagen over het tentenkamp te Pan Moen Djon gesluierd. De rode balonnen, die het „neutrale gebied" afbakenden, gingen verloren in de mist en slechts een klein eindje kabel, waaraan vlaggetjes wapperden, was zichtbaar. Het was mistroostig in Pan Moen Djon, zo schrijft de oorlogscorrespondent van het N.D.V.N., de kapitein B. M. Koster, aan de Legervoorlichtingsdienst.

De aanvankelijke grote vooruitgang bij de vredesbesprekingen — het accoord over de „contactlijn", die dus midden door de gedemilitariseerde zone was geprojecteerd — liep dood op het geven en nemen, het loven en bieden.

Des morgens en des middags kwamen de haastige leden van de beide delegaties naar dit merkwaardige tentenkamp en in urenlange zittingen werd dan vastgesteld, dat er geen vordering was gemaakt.

Warenhuis attractie"

Het grote struikelblok — na het uitzetten van de „contactlijn" — bleek het uitwisselen van de krijgsgevangenen. In het begin van de wapenstilstandsbesprekingen, toen wel eens werd gefilosofeerd over de eventuele uitwisseling van krijgsgevangenen, kwam men op het idee van een soort „warenhuisattractie".... drie soldaten tegen één officier.... De goede smaak, die nu en dan nog al eens verloren scheen, werd hervonden in een zitting van 12 December jl, toen nadrukkelijk werd vastgesteld, dat in principe was overeengekomen, dat alle krijgsgevangenen tegen elkaar zouden worden uitgewisseld.

Het scheen allemaal klaar als een klontje. De Roden echter wilden geen lijst verschaffen, waarop de namen van de V.N. krijgsgevangenen zouden moeten zijn vermeld. Terecht gingen de V.N.-delegaties niet accoord met alleen de mededeling, dat er krijgsgevangenen in de communistische kampen waren. Per slot van rekening was — door middel van het Internationale Rode Kruis — slechts een lijst in het bezit van de V.N. gekomen, waarop de namen van 110 personen stonden vermeld. De Verenigde Naties gevoelden er dus niets voor om het risico te lopen om de door hen gemaakte krijgsgevangenen — liefst 132.474 uit te wisselen tegen misschien de 110 van de Roden.

Echter, na aanvankelijk vruchteloze onderhandelingen deelden de communisten op 18 December mede, dat zij de lijst met namen van de gevangenen wilden afstaan. De lijst kwam. Een goed verzorgde. Zij telde 11.559 namen, hierbij inbegrepen die van de Zuidkoreanen, 7.142 in getal De lijst vermeldde tevens de rang, legernummers, onderdeel en nationaliteit van de gevangenen.

Er ging een zucht van verlichting door de wereld. Vele vaders, broers of zoons, die vermist waren in de strijd in Korea, zouden binnen afzienbare tijd weer naar hun familie kunnen terugkeren misschien....

Doch er was weer een addertje onder het gras. De lijst van de V.N. zag er niet uit, zoals die van de Roden. De namen van de krijgsgevangen Noordkoreanen en Chinezen stond in de Engelse taal vermeld.

Men wilde die namen in de Koreaanse en Chinese taal, want het is nu eenmaal zo, dat men een uitgang van een dier namen gemakkelijk op tien manieren kan vertalen.

Luide stemmen

De stemmen in de vredestent te Pan Moen Djon werden luider. De M.P.-ers, die voor deze tent stonden, hielden de adem in en hoorden harde woorden. De correspondenten bleven wat op de landweg staan en luisterden, of zij misschien iets konden opvangen, dat hun verhaal mogelijk enige kleur kon verlenen Brigade-generaal Nuchols, de officiële zegsman van de V.N., kwam naar buiten om te zeggen, dat er niets te zeggen was....

Doch intussen zaten we enige dagen van Kerstmis af. Enige dagen van het feest van de vrede....

Het had er aan het begin van de periode van 30 dagen, waarin de wapenstilstandsovereenkomst moest worden getekend. wilde de provisorische „contactlijn" tenminste niet de geldigheid verliezen, alle schijn van dat de wereld op Kerstmis de vrede in Korea kon vieren, doch vier dagen vóór Kerstmis, toen wij dit artikel schreven, zag het er allemaal weinig hoopvol uit. De ervaring heeft wel geleerd, dat elke dag een verrassende wending kan brengen, doch het leek wel, of de grauwe sluier van de nevel, die over het tentenkamp bleef liggen, dagen lang, tevens het geheim tot vrede verborg.

Met een slakkengang gingen de besprekingen, althans de vorderingen voort. Zolang er nog vorderingen worden gemaakt in een paar weken, zolang is de hoop niet verloren. want men mag toch wel aannemen, dat met gezond verstand terrein begint te winnen. Indien het gezonde verstand het zou afleggen tegen de wapenen, dan blijft hier in Korea het alternatief bestaan van een oorlog, die de Koreaanse grenzen zal passeren.

NEDERLAND

BID U AAN TAFEL?

's-Gravenhage. — „Is het als u thuis eet bij u gewoonte voor en na tafel te bidden en te danken of niet?"

Deze vraag heeft het Nederlands Instituut voor de Publieke Opinie onlangs aan vele mannen en vrouwen uit alle lagen van de bevolking en over het gehele land verspreid gesteld.

Dit zijn de resultaten:

64% van alle volwassenen bidden en danken gewoonlijk voor en na het eten.

32% doet dat niet.

4% gaf geen antwoord.

Zoals te verwachten, vindt het NIPO grote verschillen naar de godsdienstige overtuigingen van de ondervraagden.

Bij de Gereformeerden antwoordde 97%, bij de rooms-katholieken 93%, dat zij geregeld voor en na tafel bidden en danken. Bij de Neder-Duits Hervormden doet 68% het en 29% niet.

Daarentegen antwoordde 87% van de mensen zonder kerkgenootschap, dat zij voor en na tafel niet bidden en danken.

Het NIPO heeft ook gevraagd, waarom men dat doet. De belangrijkste redenen, waarom men wel bidt en dankt voor en na tafel zijn: „Ben gelovig", „Is geloofsovertuiging" en „Alles komt van Boven; God danken voor zijn gaven".

De belangrijkste redenen, waarom men het niet doet, zijn „Ben niet gelovig" en „Ben het niet gewend", „Is nergens voor nodig", „Heb er geen behoefte aan".

's-Gravenhage. — In Argentinië is er op een totale bevolking van 17 millioen 300.000 protestanten.

De bosduif kirt reeds.

Lunteren — Ofschoon men de dag niet moet prijzen, vóór het avond is, wijzen sommige voortekenen erop, dat men in Nederland opnieuw een zachte winter zal beleven. De natuur stelt zich blijkbaar meer in op voorjaar dan op ijs en sneeuw, getuige het feit, dat sedert nieuwjaar dag aan dag het gekoer van de bosduif wordt gehoord.

Een nog markanter voorjaarsgeluid is de zang van de grote of mistellijster, die Zaterdag 12 dezer voor het eerst in dit jaar in Lunteren werd gesignaleerd. Ook de plantenwereld ondergaat kennelijk invloed van het zachte winterweer: langs de grens van het landgoed De Konijn (eveneens in Lunteren) stonden Zondagmiddag 13 Januari de hazelaars in volle bloei.

AGENDA

WEST-END: „Aventuras De Juan Lucas" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Drums" 19 uur; „Double Alibi" en „Alma Costello" (danseres) 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en Botica Central, Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.. Wachtdienst hr. J. de Vries Jr. van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Breukers, Gladiolenweg 10 tel. 5329.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade [illegible] 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

CUROM

Donderdag: 17.30 „Jam session"; 17.50 Disconieuws; 18.15. Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Nederland, zoals het reilt en zeilt"; 20.45 Klassiek Concert; 21.30 Lichte muziek; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.10 „De componist van de week"; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.24 Catholica; 19.30 Operette; 19.56 Causerie; 20.05 **West-Indische rubriek** met o.a. Zuid-Amerika in het nieuws; 20.35 Persoverzicht; 20.42 Maria Zamora; 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS.

Donderdag: 17.00 Amusementsprogramma; 17.40 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.00 Leo Cotino; 19.15 Voor de gedetineerden; 19.25 Trinity Choir; 19.40 „Dierenbescherming"; 20.00 Advertenties; 20.15 Kondreman; 20.45 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

ARUBA.

APOTHEKEN: De Zondag- en avonddiensten worden deze week waargenomen te **ORANJESTAD** door Botica Oduber, Wilhelminastraat; te **SAN NICOLAS** door Botica San Lucas, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 07.30 uur B. J. Lubbers, tel. 2928.
Personeel Afdeling:

Donderdag 24 Jan. 12.00 tot en met Zaterdag 26 Jan. 12.00 E. C. de Haseth, tel. 1263—3298. Bij geen gehoor gelieve te informeren tel. 2400. of bij W. Lambij, tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. G. Everts, tel. 2844

C.S.M.

Rederij: P. W. K. Zuiderent, tel. 2950.
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00.
Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 2839.
Bioscoop: Donderdag: „Air Cadet".

. GENERALE REPETITIE

— De 75-jarige James Gerhardt te Burdlington in Colorado heeft een dezer dagen zijn eigen begrafenis bijgewoond.

Gerhardt zette deze „generale repetitie" op touw omdat hij wilde weten hoe het bij zijn begrafenis zou toegaan. De gehele plechtigheid is op gramofoonplaten opgenomen die bij zijn werkelijke begrafenis zullen worden afgedraaid.

Op de bok van de lijkstoet reed Gerhardt mee naar de zaal, die hij voor dit doel had gehuurd en waar 1000 mensen waren samengekomen. Hij voelde zich niet zo erg op zijn gemak toen de predikant de verdiensten van de „overledene" prees, maar fleurde op toen de pianist „Abide with me" speelde. Na afloop van de plechtigheid nam Gerhardt de kostbare kist mee die hij in zijn kelder bewaart.

Zijn commentaar luidde: „Dat zou al te jammer geweest zijn wanneer ik al dood was geweest en deze plechtigheid had moeten missen".